

APOKRYFERNA

2nd MACKABÉERNA till KING JAMES Bible 1611

www.Scriptural-Truth.com

2 Maccabees

Understödda bokar av mackabéerna

{1:1} bröderna, judarna som vara i Jerusalem och i mark i Judéen, önskan till bröderna judarna som är hela Egypten hälsa och fred:

{1:2} Gud vara nådig eder, och kom ihåg hans förbund som han gjorde med Abraham, Isak och Jakob, hans trogna tjänare;

{1:3} och ge er alla ett hjärta att tjäna honom, och att göra hans kommer med en bra mod och ett villigt sinne;

{1:4} och öppna era hjärtan i hans lag och bud, och skicka dig fred,

{1:5} och hör dina böner, och vara ett med dig, och aldrig överge dig i nödens tid.

{1:6} och nu vi här ber för dig.

{1:7} vilken tid som Demetrios regerade, i hundra sextio och nionde året vi judarna skrev till er i den

extremitet problem som kom över oss under dessa år, från den tid som Jason och hans företag revolterade från Helige land och rike,

{1:8} och brände verandan, och utgjuter oskyldigt blod:

sedan vi bad till Herren, och hördes; Vi erbjöd

även offerar och fint mjöl, och tända lampor, och ange

fram bröden.

{1:9} och ser nu att ni håller att fira lövhyddohögtiden i

månaden Casleu.

{1:10} i de hundra åttio och åttonde året, den

människor som var i Jerusalem och Judeen och i rådet,

och Judas, skickade hälsning och hälsa åt Aristobulus, kung

Ptolemeus' master, som var av beståndet av den smorde

prästerna, och till de judar som fanns i Egypten:

{1:11} så som Gud har levereras oss från stora

faror, vi tackar honom mycket, som att ha varit i strid mot

en kung.

{1:12} för han kastade dem ut som kämpade i heliga

staden.

{1:13} för när ledaren var träda i Persien, och den

armén med honom som verkade oövervinnelig, de dräptes i den

tempel av Nanea av svek Naneas präster.

{1:14} för Antiochos, som om han skulle gifta sig med henne, kom in på plats, och hans vänner som var med honom, att ta emot pengar i namn av en hemgift.

{1:15} som när Nanea präster hade anges, och han var med ett litet företag ingått kompassen templet stänger de templet så snart som Antiochos var kommer i:

{1:16} och öppna en invigt dörr av taket, de kastade stenar som blixtar, och slog ner kaptenen, högg dem i bitar, högg av huvudet och kasta dem de som blev utan.

{1:17} välsignad vara vår Gud i allt, som har levereras upp de ogudaktiga.

{1:18} därför medan vi nu är ämnat att hålla rening av templet vid fem och tjugonde dag i månaden Casleu, tyckte vi att det är nödvändigt att certifiera

du därav, som ni också kan hålla det, som högtiden för den

Lövhyddehögtiden, och elden, som var givet oss när Neemias erbjöd offer, efter att han hade byggde på tempel och altaret.

{1:19} för när våra fäder var ledde in Persien, den präster som då var hängiven tog elden på altaret hemlighet, och gömde den i en ihålig plats av en grop utan vatten, där de höll det säker, så att platsen var okänd för alla män.

{1:20} nu efter många år, när det behagade Gud, Neemias, som skickas från kungen av Persien, skickade av den eftervärlden av de präster som hade gömt det elden: men när de berättade att de hittade ingen brand, men tjocka vatten.

{1:21} sedan befallde han dem att utarbета det, och till föra det; och när uppoffringarna lades på, Neemias befallde prästerna att strö trä och saker som därom med vattnet.

{1:22} när detta var gjort, och tiden kom som den solen sken, som tidigare var gömde sig i molnet, det var en stora branden upptänd, så att varje man förundrat.

{1:23} och prästerna gjorde en bön medan offret var tidskrävande, jag säger, både prästerna och alla andra, Jonathan början, och resten svarar man, som Neemias gjorde.

{1:24} och bönen var efter detta sätt; O Herre, Herren Gud, skaparen av alla ting, som konst rädda och stark, och rättfärdig och barmhärtig, och den enda och nådig konungen,

{1:25} bara givaren av alla saker, den enda bara, allsmäktig och evig, du som deliverest Israel från alla problem, och välja fäderna och Helga dem:

{1:26} ta emot offret för ditt hela folk Israel, bevara ditt eget portion och Helga den.

{1:27} samla dessa tillsammans som är utspridda från oss, leverera dem som tjänar bland hedningarna, titta på dem som är föraktad och avskydde och låta hedniska veta att du är vår Gud.

{1:28} straffa dem som förtrycker oss, och med stolthet göra oss fel.

{1:29} plantera ditt folk igen i din helgedom, som Moses

har talat.

{1:30} och prästerna sjungs psalmer av thanksgiving.

{1:31} nu när offret konsumerades, Neemias

befallde vattnet som fanns kvar för att hällas på stort stenar.

{1:32} när detta var gjort, det tändes en eld:

men det var konsumeras av ljus som lyste från altaret.

{1:33} så när denna fråga var känt, det berättade de

kung av Persien, som för det var prästerna som var

ledde bort hade gömt elden, föreföll det vatten, och att

2 Maccabees sida 676

Neemias hade renat uppoffringar därmed.

{1:34} sedan kungen, inclosing förlägga, gjorde det heliga, efter att han hade försökt ärendet.

{1:35} och kungen tog många gåvor, och skänkt

på dem han skulle tillfredsställa.

{1:36} och Neemias kallas denna sak Naphthar, som är

så mycket att säga, en rengöring: men många män kallar det Nephi.

{2:1} det finns även i register, att Jeremy den

profet befallde dem som var ivrig att ta av elden, som det har varit betydde:

{2:2} och hur det profeten, efter att ha gett dem den lag, dem inte att förglömma bud den

Herren, och att de inte bör missta sig i deras sinnen, när de Se bilder av silver och guld, med sina ornament.

{2:3} och med andra sådana tal uppmanade han dem, att lagen inte bör avvika från deras hjärtan.

{2:4} it ingick också i den samma skrift, som den profeten, som varnade för Gud, befallde tabernaklet och arken att gå med honom, då han gick omkring i den berg, där Moses klättrade upp, och såg arv Gud.

{2:5} och när Jeremy kom dit, han hittade en ihålig grotta, vari han lade tabernaklet, och arken, och de altaret av rökelse, och så stannade dörren.

{2:6} och några av dem som följde honom kom att markera sättet, men de kunde inte hitta den.

{2:7} som när Jeremy uppfattas, han beskyllde dem, säger, när det gäller den platsen, skall det vara okänd tills

att Gud samla hans folk igen tillsammans och få dem till barmhärtighet.

{2:8} då skall den Herren förkunna dem dessa saker, och den Herrens härlighet skall visas, och molnet också, som det var visade under Moses, och som när Solomon önskas som den plats kan vara hedervärdt sätt helgade.

{2:9} it förklarades också, att han är klok erbjuds den offra av hängivenhet och efterbehandling av templet.

{2:10} och som när Moses bad till Herren, eld kom ner från himlen, och konsumeras uppoffringar: även så bad Solomon också, och eld kom ner från himlen, och konsumeras brännoffren.

{2:11} och Mose sade, eftersom syndoffer inte var för att ätas, var det konsumeras.

{2:12} så Solomon höll dessa åtta dagar.

{2:13} samma saker rapporterades också i skrifter och kommentarer från Neemias; och hur han grunda en bibliotek samlat agerar av kungar, och de profeter, och David och epistlarna kungar om de heliga gåvorna.

{2:14} på liknande sätt även Judas samlade ihop alla de saker som förlorades på grund av kriget hade vi, och de förblir hos oss,

{2:15} skicka därför om ni har behov därav, några till Hämta dem till er.

{2:16} medan vi sedan kommer att fira den rening, vi har skrivit till er, och ni skall göra väl, om ni håller samma dagar.

{2:17} vi hoppas också, att Gud, som levererat alla hans människor, och gav dem alla ett arv, och kungariket, och prästadömet, och helgedomen,

{2:18} som han lovat i lag, kommer inom kort att ha barmhärtighet

på oss, och samla oss ur varje land under

Heaven in i helgedomen: för han har levererat oss av stora bekymmer, och har renat platsen.

{2:19} nu som om Judas Mackabaios och hans bröder och rening av stora tempel, och den invigningen av altaret,

{2:20} och krigen mot Antiochos Epifanes, och

Eupator hans son,
{2:21} och manifest tecken som kom från himlen
till dem som uppfört sig manligt till deras ära
för judendomen: så att, att vara bara några, de övervann den
hela landet, och jagade barbariska skaror,
{2:22} och återställde igen templet kända all den
världen över, och befriade staden, och fastställde lagarna som
var på väg ner, Herren är nådig dem med
alla favör:

{2:23} alla dessa saker, säger jag, förklaras av Jason av
Cyrene i fem böcker, vi kommer analysen för att förkorta i en
volym.

{2:24} för att anse det oändliga antalet, och den
svårighet som de finner att önskan att undersöka den
berättanden av historien, för mängden i frågan,

{2:25} vi har varit noga med, att de som kommer att läsa kan
har glädje, och att de som önskar att engagera sig
minnet kan ha lätthet, och att alla i vars händer det
kommer kanske vinst.

{2:26} därför till oss, som har tagit på oss detta

smärtsam arbetskraft av abridging, det var inte lätt, men en fråga om

svett och titta på;

{2:27} även när det är ingen lätt till honom som bereder en bankett och traktar efter nyttan av andra: ännu för den pleasuring av många kommer vi genomföra gärna denna stora smärtor;

{2:28} lämnar till författaren exakta hantering av varje särskilt, och arbetande att följa reglerna i ett sammandrag.

{2:29} för som byggmästaren av ett nytt hus måste hand för hela byggnaden; men han som undertaketh att ställa ut, och måla den, måste söka sig fit saker för den pryda därav: även så jag tycker det är med oss.

{2:30} att stå på varje punkt, och gå över saker på stora, och att vara nyfiken i uppgifter, belongeth till första författare av historien:

{2:31} utan att använda korthetens, och undvika mycket arbetande av

arbetet, är att beviljas till honom som kommer att göra en

Sidan 677 2 Maccabees

förkortning.

{2:32} här då kommer vi börja historien: endast lägga således mycket att det som har sagts, att det är ett dumt sak att göra en lång prolog, och att vara kort i berättelsen själv.

{3:1} nu när den heliga staden var bebodd med alla fred och lagar hölls mycket väl, på grund av den gudsfruktan av Onias översteprästen, och hans hat mot ondska,

{3:2} it hände sig att även kungarna själva gjorde hedra platsen och förstora templet med sitt bästa gåvor;

{3:3} insomuch så att Seleukos i Asien av hans egna intäkter Bare alla kostnader som hör till tjänsten om uppoffringar.

{3:4} men en Simon av Benjamin, som var stam gjorde guvernören i templet, blev osams med översteprästen om störning i staden.

{3:5} och när han inte kunde övervinna Onias, han gat honom att Apollonios son till Thraseas, som då var landshövding Celosyria och Phenice,

{3:6} och berättade för honom att statskassan i Jerusalem var full

av oändliga summor pengar, så att mängden deras rikedomar, som inte hänför sig till kontot för uppföringarna, otaliga, och att det var möjligt att bringa allt i kungens hand.

{3:7} nu när Apollonios kom till konungen, och hade visade honom pengar varav han blev tillsagd, kungen valde ut Heliodoros hans kassör, och skickade honom med en budet att föra honom foresaid pengar.

{3:8} så genast Heliodoros tog sin resa; under en färg av att besöka städerna Celosyria och Phenice, men verkligen att uppfylla kungens syfte.

{3:9} och när han hade kommit till Jerusalem, och hade varit artigt emot av översteprästen i staden, berättade han honom vilken intelligens fick pengar, och förklarade därför han kom, och frågade om dessa saker var så faktiskt.

{3:10} sedan översteprästen sade honom att det fanns sådana pengar som upplagt för lindring av änkor och faderlösa barn:

{3:11} och att en del av det tillhörde Hircanus son till Tobias, en man av stor värdighet, och inte som det onda Simon hade felinformerad: summan varav alla var fyra hundra talanger av silver, och två hundra av guld:

{3:12} och att det var alldeles omöjligt att sådana oförrätter bör göras åt dem, som hade begått det till helighet av förlägga, och majestät och okränkbar heligheten i templet, hedrade över hela världen.

{3:13} men Heliodoros, på grund av kungens bud gett honom, sade, att på något vis måste det vara kom till kungens skattkammare.

{3:14} så vid den dagen som han utsett inträdde han i till Beställ denna fråga: Varför fanns det ingen liten ångest hela hela staden.

{3:15} men prästerna, prostrerande sig inför den altaret i deras präster skrud, kallas åt himlen över honom som har skapat en lag om saker som att han höll, som de bör säkert bevaras för sådana som hade begått de kan hållas.

{3:16} sedan den som hade tittat översteprästen i ansiktet,

Det skulle ha sårat hans hjärta: för hans anlete och byte av hans färg förklarade inåt vändan av hans åtanke.

{3:17} för mannen var så omringad med rädsla och skräck av kroppen, att det var uppenbart att dem som såg ovanför honom, vilken sorg han hade nu i sitt hjärta.

{3:18} andra sprang flockas ut ur sina hus till den allmänna bön, eftersom platsen var som att komma i förakt.

{3:19} och kvinnorna, girt med säckväv under deras bröst, flödade i gatorna och de jungfrurna som var höll i lopp, några till grindarna och några till väggarna, och andra tittade ut genom fönstren.

{3:20} och allt, hålla händerna mot himlen, gjort bön.

{3:21} då det skulle ha beklaga en man att se den fallande ner i mängden av alla slag och rädslan för höga präst i sådan svår ångest.

{3:22} de sedan kallade på den Allsmäktige Herren att hålla saker som begåtts av förtroende trygg och säker för dem som

hade begått dem.

{3:23} ändå Heliodoros avrättades som var påbjöd.

{3:24} nu presentera eftersom han var där sig själv med sin vakt om skattkammaren, Herren av sprit och prinsen av all makt, orsakade en stor uppenbarelse, så att allt som förmodas komma in med honom häpnade över strömmen Gud, svimmade och var öm rädd.

{3:25} för det verkade dem en häst med en

fruktansvärda rider på honom, och prydd med en mycket rättvis

beläggning, och han sprang våldsamt, och slog på Heliodoros med

hans framtassar, och det verkade som han som satt på hästen hade komplett härva av guld.

{3:26} dessutom två andra unga män dök upp innan

honom, anmärkningsvärt i styrka, utmärkt i skönhet, och comely i

kläder, som stod upp för honom på vardera sidan; och gisslas honom

kontinuerligt, och gav honom många ömma ränder.

{3:27} och Heliodoros plötsligt föll till marken, och var omringa med stort mörker: men de som var med honom tog honom upp, och satte honom i en kull.

{3:28} således honom, som nyligen kom med ett bra tåg och med alla hans vakt i nämnda skattkammaren utfört de, att inte kunna hjälpa sig själv med hans vapen: och uppenbarligen erkände de Guds makt.

{3:29} för han genom Guds hand kastades, och låg mållös utan allt hopp om livet.

{3:30} men de prisade Herren, som hade mirakulöst hedrade sin egen plats: för templet; som lite afore

2 Maccabees sida 678

var full av rädsla och trubbel, när den Allsmäktige Herren dök upp, var fylld med glädje och glädje.

{3:31} sedan straightways vissa av Heliodoros vänner Bad Onias, som han vill uppmana den högste till bevilja honom hans liv, som låg redo att ge upp andan.

{3:32} så hög präst, misstänka att kungen bör misconceive att vissa förräderi hade gjorts till Heliodoros av judarna, erbjöd ett offer för hälsa

mannen.

{3:33} nu som överstepräst var att göra försoning, samma unga män i samma kläder dök upp och stod bredvid Heliodoros, säger, ge Onias översteprästen stor har tack, insomuch så för hans skull Herren beviljats dig liv:

{3:34} och ser att du har varit gisslas från himlen, alla män förkunna Guds mäktiga kraft. Och När de hade talat dessa ord, verkade de inte mer.

{3:35} så Heliodoros, efter han hade erbjudit offra åt Herren, och gjorde fantastiska löften till honom som hade räddat hans liv och hälsade Onias, återvände med sin värd till kungen.

{3:36} sedan vittnade han alla män verk av stort Gud, som han hade sett med sina ögon.

{3:37} och när den kung Heliodoros, som kan vara en passform man skickas ännu en gång till Jerusalem, sade han,

{3:38} skicka om du har någon fiende eller förrädare, honom dit,

och du skall ta emot honom väl gisslas, om han fly med hans liv: för på denna plats, utan tvekan; Det finns en särskild

Guds kraft.

{3:39} Ty han som bor i himlen har sitt öga på som Placera och defendeth den; och han beateth och förgör dem som kommer att skada den.

{3:40} och saker om Heliodoros, och den hållande av kassan, föll ut på sådant.

{4:1} detta Simon nu, varav vi talade tidigare, med varit en förrädare av pengar, och i sitt land, förtalad Onias, som om han ha livrädd Heliodoros, och varit arbetstagaren av dessa onda.

{4:2} således var han djärvt att kalla honom en förrädare, som hade förtjänade väl av staden och inlämnade sin egen nation, och var så nitiska lagar.

{4:3} men när deras hat gick så långt, som en av Simons fraktion Morden begicks,

{4:4} Onias ser faran av detta påstående, och att Apollonios, som guvernören i Celosyria och Phenice, gjorde ursinne, och öka Simon's malice,

{4:5} han gick till kungen, inte för att vara en åklagare av hans

landsmän, men söker bra för alla, både publick och privat:

{4:6} för han såg att det var omöjligt att staten

bör fortsätta tysta, och Simon lämna sin dårskap, såvida inte den

kungen såg man.

{4:7} men efter döden av Seleukos, när Antiochos,

kallade Epifanes, tog riket, Jason bror

Onias arbetat underhand för att bli överstepräst,

{4:8} lovande till kungen av förbön tre

hundra och sextio talanger av silver, och en annan

intäkter åttio talanger:

{4:9} bredvid detta, han lovade att tilldela ett hundra och

femtio mer, om han kanske har licens att ställa honom upp en plats för

motion, och för utbildning upp ungdomar i modet i

hedningarna, och skriva dem i Jerusalem vid namn

Antiochians.

{4:10} som när kungen hade beviljat, och han hade

fått in handen regeln förde han genast sin egen

nation till Greekish mode.

{4:11} och kungliga privilegier beviljas av särskilda ynnest att judarna vid hjälpmedlet av John far till Eupolemus, som gick ambassadör till Rom för amity och stöd, tog han bort; och att lägga ner de regeringar som var enligt lagen, han tog upp nya tullen mot den lag:

{4:12} för byggde han gärna en plats för motion under den torn själv, och förde de främsta unga män under hans underkastelse, och gjort dem bära hatt.

{4:13} nu så var höjden av grekiska mode, och ökning av heathenish seder, genom att överskrida profaneness av Jason, det ogudaktiga stackare, och inga höga präst;

{4:14} att prästerna hade ingen mod att tjäna något mer på altaret, men föraktar templet och försumma de offerar, skyndade att bli delaktiga av den olagliga ersättning i stället för motion, efter matchen av diskus kallade dem tillbaka;

{4:15} inte inställning av heder av sina fäder, men gilla Grecians härlighet bäst av allt.

{4:16} av anledning varav öm calamity kom över dem: för de hade dem vara deras fiender och avengers, vars anpassade de följde så innerligt, och till vem de önskas vara som i allt.

{4:17} för det inte är en lätt sak att göra ogudaktigt mot den Guds lagar: men tid följande skall deklarerera dessa saker.

{4:18} nu när spelet som var används varje tro år hölls på Tyrus, kungen är närvarande,

{4:19} här onådig Jason skickade speciella budbärare från Jerusalem, som var Antiochians, att bära tre hundra drachms silver till offret av Hercules, vilket även bärare av dessa tyckte passar inte att skänka vid offer, eftersom det inte var bekvämt, men för att vara reserverade för andra avgifter.

{4:20} detta pengar i hänseende av avsändaren, var då utsedd till Hercules offer; men på grund av bärare därav, användes det till skapandet av gallies.

{4:21} nu när Apollonios son till Menestheus var skickas till Egypten för kröningen av konung Ptolemeus

Filometor, Antiochos, förstå honom att inte vara väl påverkas till hans angelägenheter, för sin egen säkerhet:

Sidan 679 2 Maccabees

varefter han kom till Joppa, och därifrån till Jerusalem:

{4:22} där han mottogs hedervärt sätt av Jason, och av staden, och var brak i med fackla tända, och med Bra shoutings: och så efteråt gick med hans värd åt Phenice.

{4:23} tre år efteråt Jason skickas Menelaos, den nämnda Simons bror, bära pengarna till kungen, och för att sätta honom i åtanke vissa nödvändiga ärenden.

{4:24} men han förs till förekomsten av kungen, När han hade förstorat honom för härliga utseende hans makt, fick prästadömet själv, erbjuder mer än Jason av tre hundra talanger av silver.

{4:25} så han kom med kungens mandat, att föra ingenting värda det höga prästadömet, men med raseri av en grym tyrann och raseri av en vilde odjuret.

{4:26} sedan Jason, som hade underminerat hans egen bror, undermineras av en annan, var tvungen att fly in i

landet av ammoniter.

{4:27} så Menelaos fick Furstendömet: men som för den pengar som han hade lovat till kungen, han tog inte bra beställa för det, om än Sostratis härskare över slottet krävs det:

{4:28} för honom dödsriket insamling av den tullen. Därför kallades de både inför kungen.

{4:29} nu Menelaos kvar brodern Lysimachus i hans utan i prästadömet; och Sostratos vänster lådor, som var guvernör i Cyprians.

{4:30} medan dessa saker var i gör, de av Tarsus och Mallos gjorde uppror, eftersom de gavs till king's konkubin, kallas Antiochos.

{4:31} sedan kom kungen i all hast för att blidka frågor, lämnar Andronicus, en man i myndigheten, för hans ställföreträdare.

{4:32} nu Menelaos, anta att han hade fått en lämplig tid, stal vissa fartyg av guld av den templet, och gav några av dem till Andronicus, och vissa han såld till Tyrus och städerna runt omkring.

{4:33} som när Onias visste med säkerhet, han tillrättavisas

honom, och återtog sig in i en helgedom på Daphne, som Lieth av Antiochia.

{4:34} därför Menelaos, ta Andronicus isär,

bad honom att få Onias i händerna; som att vara

övertalade fäste, och kommer till Onias i svek, gav

honom hans högra hand med eder; och även om han var misstänkta

av honom, ännu övertalade han honom att komma fram i den Sanctuary: vem genast han käftan utan beaktande av rättvisa.

{4:35} för den som orsakar inte bara judarna, men många också av andra nationer tog stor indignation, och var mycket sörjde för orättvisa mordet på mannen.

{4:36} och när kungen var kommer igen från den

placeras om Kilikien, de judar som fanns i staden, och

vissa av grekerna som avskydde faktumen också, klagade eftersom Onias dräptes utan orsak.

{4:37} därför Antiochos var hjärtligt ledsen, och

flyttade till medlidande, och grät, på grund av nykter och blygsamma

beteende av honom som var död.

{4:38} och att vara upptänd med ilska, genast tog han bort Andronicus hans lila, och hyra ut sina kläder, och leder honom genom hela staden som mycket plats, där han hade begått gudlöshet mot Onias, dräpte det Han förbannade mördaren. Således Herren belönade honom hans straff, som han förtjänade.

{4:39} nu när många helgerånare hade begåtts i staden Lysimachos med samtycke av Menelaos, och dess frukt spreds utomlands, många samlades själva tillsammans mot Lysimachos många fartyg av guld som redan transporteras bort.

{4:40} varefter vanligt folk stiger, och att vara Lysimachus fylld med rage, och beväpnade omkring tre tusen män, och började först att erbjuda våld; en Auranus varelse ledare, en man som gått långt år och inte mindre i dårskap.

{4:41} de sedan ser försök av Lysimachos några av dem fångas stenar, några klubbar, andra tar nävar damm, som var nästa till hands, kasta dem alla tillsammans vid Lysimachos, och de som ställts på dem.

{4:42} således många av dem de sårade, och några de slog till marken, och alla av dem de tvingas fly: men När det gäller churchrobber själv, honom de dödade bredvid den

Treasury.

{4:43} dessa frågor därför fanns det en anklagelse som mot Menelaos.

{4:44} nu när kungen kom till Tyrus, tre män som skickades från senaten erkände orsaken före honom:

{4:45} men Menelaios, som nu dömts, lovade Ptolemee son till Dorymenes att ge honom mycket pengar, om han skulle lugna kungen mot honom.

{4:46} whereupon Ptolemee tar kungen åt sidan i en viss Galleria, liksom att ta luften, förde honom att vara av en annan tanke:

{4:47} så att han utskriven Menelaos från den anklagelser, som trots var orsaken till alla de ofog: och de fattiga män, som, om de hade berättat för sin orsak, ja, innan skyterna, bör har bedömts oskyldig, dem han dömd till döden.

{4:48} således de som följt ärendet för staden, och för människor, och för de heliga kärnen, snart lida orättvis bestraffning.

{4:49} även därför de av Tyrus, flyttade med hat av det onda handling, orsakat dem begravas hedervärt sätt.

{4:50} och så genom begär av dem som maktens var Menelaos återstod fortfarande i myndigheten ökar i ondska, och att vara en stor förrädare till medborgarna.

{5:1} ungefär samtidigt Antiochos förberett sin andra resa till Egypten:

{5:2} och då det hände, att genom hela staden, för utrymmet nästan fyrtio dagar, fanns sett ryttare Kör i luften, i tyg av guld, och beväpnade med lansar, liksom ett gäng soldater,

2 Maccabees sida 680

{5:3} och trupper ryttare i utbud, möter och kör en mot en annan, med skakningar i sköldar, och mängd gäddor, ritning av svärd och gjutning av dart och glittrande gyllene ornament och sele av alla sorterar.

{5:4} därför varje människa bad som denna uppenbarelse
kanske slå till bra.

{5:5} nu när det gått ut ett falskt rykte, som
även om Antiochos hade varit död, Jason tog åtminstone en
tusen män, och plötsligt gjorde ett angrepp på staden;
och de som fanns på väggarna sätts tillbaka, och den
staden utförligt tagit, Menelaos flydde in i slottet:

{5:6} men Jason dräpte sin egen medborgare utan nåd, inte
med tanke på att för att få dagen av dem av hans egen nation
skulle vara en mest olycklig dag för honom; men tänker de
hade varit hans fiender, och inte hans landsmän, som han
erövrade.

{5:7} fåfängt för allt detta fick han inte i Furstendömet
men på den senaste mottagna skammen för belöning för hans
förräderi,
och flydde igen in i landet av ammoniter.

{5:8} i slutändan därför han hade en olycklig avkastning,
anklagas innan Aretas kungen av Arabians,
flyr från stad till stad, eftersträvas av alla män, hatade som en
forsaker lagar, och att vara hade i styggelse som en

öppna fienden i hans land och landsmän, han kastades ut in i Egypten.

{5:9} alltså han som hade kört många ur deras land omkom i ett främmande land, pension till Lacedemonians, och tänker att där hitta draghjälp på grund av hans släkt:

{5:10} och han som hade kastat ut många tagit hade ingen att sörja för honom, och inte heller någon högtidlig begravningar alls, inte heller graven med sina fäder.

{5:11} nu när detta var gjort kom till kungens bil, han trodde att Judéen hade revolterat: varefter ta bort ur Egypten i en rasande sinne, tog han staden av vapenmakt,

{5:12} och befallde sina män av kriget inte att skona sådan som de mötte, och dräpa som gick upp på husen.

{5:13} således dödade det unga och gamla, att av män, kvinnor och barn, slaktandet av oskulder och spädbarn.

{5:14} och det förstördes inom loppet av tre hela dagar fourscore tusen, varav fyrtio tusen

dräptes i konflikten. och ingen färre sålda än dräpt.

{5:15} ännu var han inte nöjd med detta, men antas gå in i allra heligaste templet från hela världen; Menelaos, Denna förrädare till lagarna och till sitt eget land, att hans Guide:

{5:16} och tar de heliga fartyg med förorenade händer, och med profana händer att dra ner de saker som var tillägnad av andra kungar augmentation och ära och äran av förlägga, gav han dem bort.

{5:17} och så högdragna var Antiochos i åtanke, att han ansåg inte att Herren var arg ett tag för den synder av dem som bodde i staden, och därmed hans öga var inte på plats.

{5:18} för hade de inte varit tidigare insvept i många synder, mannen, så fort han hade kommit, hade genast gisslas och lägga tillbaka från hans presumtion, som Heliodoros var, vem Seleukos kungen skickade till Visa statskassan.

{5:19} ändå Gud valde inte folket för platsens skull, men platsen långt folkets skull.

{5:20} och därför den plats själv, som var delaktig

med dem av de motgångar som råkade nationen, gjorde efteråt kommunicera i de fördelar som skickas från Herren: och eftersom det var övergivet i vrede allsmäktigt, så igen, bra Herren som synkroniseras, det sattes upp med alla härlighet.

{5:21} så när Antiochus hade burit ut ur templet en tusen och åtta hundra talanger, avseglade han i all hast till Antiochia, weening i hans stolthet att göra landet farbara, och havet framkomlig fots: sådan var den högmod i hans sinne.

{5:22} och han lämnade guvernörer att vex nationen: på Jerusalem, Philip, för hans land en frygiska och för Manners mer barbariska än han som satte honom där; {5:23} och på Garizim, Andronicus; och dessutom, Menelaios, som värre än alla övriga bare en tung hand över medborgarna, att ha en skadlig sinne mot hans landsmän judarna.

{5:24} skickade han också det avskyvärda ringleader Apollonios med en armé av två och tjugo tusen, befallde honom att dräpa alla dem som var i sin bästa ålder, och att sälja den

kvinnor och yngre typ:

{5:25} som kommer till Jerusalem, och låtsas fred, underlåta tills den heliga dagen av sabbaten, när du tar den Judarna hålla heliga dagen, befalde han sina män att beväpna själva.

{5:26} och så han dräpte alla dem som var borta för det firar Sabbaten, och kör genom staden med vapen dräpte stora skaror.

{5:27} men Judas Mackabaios med nio andra, eller däromkring, återtog självt i vildmarken, och bodde i bergen på bestar, med hans sätt företaget, som utfodrats med örter kontinuerligt, lest de bör delaktiga i föroreningen.

{6:1} inte långt efter detta kung sände ut en gubbe av Aten att tvinga judarna att avvika från lagstiftningen i deras fäder, och inte att leva efter Guds lagar:

{6:2} och att förorena också templet i Jerusalem, och att kalla det den tempel av Jupiter Olympius; och som i Garizim, Jupiters försvarare av främlingar, som de önskar som bodde på plats.

{6:3} ankomst i detta ofog var öm och grov till folket:

{6:4} för templet var fylld med upplopp och RUMLANDE av Hedningarna, som Dallas med skökor och hade att göra med kvinnor inom kretsen av de heliga platserna, och förutom som förde i saker som inte var lagligt.

Sidan 681 2 Maccabees

{6:5} altaret var också fylld med profana saker, som lagen forbiddeth.

{6:6} var inte heller det tillåtet för en man att hålla Sabbaten dagar eller antika fastor, eller bekänna sig själv alls att vara jude.

{6:7} och i dag till kungens varje månad de fördes av bitter tvång att äta uppoffringar; och

När snabbt av Bacchus höll, var judarna tvungen för att gå i procession till Bacchus, transporterar murgröna.

{6:8} Dessutom gick det ut ett dekret till grannen städer av hedningarna, av förslag av Ptolemee, mot Judarna, att de bör följa samma modet, och vara delaktiga i deras offer:

{6:9} och den som inte vill följa sig till den
Manners judarnas bör sättas till döden. Sedan kan
en man har sett nuvarande elände.

{6:10} för det fanns två kvinnor förde, som hade
omskära sina barn; Vem när de hade öppet ledde
runt omkring staden, babes lämna på sina bröst, de
kastade dem huvudstupa från väggen.

{6:11} och andra, som hade kört ihop i grottor nära
genom att hålla sabbatsdagen i hemlighet, att bli upptäckt av
Philip, alla brändes tillsammans, eftersom de gjorde en
samvete att hjälpa sig själva för hedern av mest
heliga dag.

{6:12} nu jag bönfäller dem att läsa denna bok, att de
bli inte avskräckt för dessa katastrofer, men att de bedömer
dessa bestraffningar inte ska vara för förstörelse, men för en
tuktan av vår nation.

{6:13} för det är ett tecken på hans stora godhet, när
onda doers är inte lidit någon lång tid, men genast
straffas.

{6:14} för inte som med andra nationer, vilka Herren

tålmodigt forbeareth att straffa, tills de komma den fullhet av sina synder, så idogas han med oss, {6:15} lest det, att komma till höjden av synd, efteråt ska han hämnas av oss.

{6:16} och därför han aldrig withdraweth sin barmhärtighet från oss: och ändå han straffa med motgångar, ändå doth han aldrig överge sitt folk.

{6:17} men låt detta att vi på talat för en varning åt oss. Och nu kommer vi att förklara saken i några ord.

{6:18} Eleazar, en av de främsta skriftlärde, en äldre man, och en väl gynnade ansiktes, tvangs att öppna munnen och att äta svin 's kött.

{6:19} men han, väljer hellre att dö gloriously, än till Live färgas med sådan en styggelse, spotta tillbaka, och kom Getsamene till plåga,

{6:20} så måste dem att komma, som är beslutsam att utmärker sig mot sådant, som inte är tillåtet för kärlek liv att avsmakas.

{6:21} men de som hade laddningen av den onda festen,

för gamla bekanten hade de med mannen, tar honom undan, bönföll honom att ta köttet i sin egen bestämmelse, som var lagligt för honom att använda, och som om han åt av köttet tas från offret under befäl av kungen.

{6:22} att göra han kan levereras från döden, och för gammal vänskap med dem finna nåd.

{6:23} men han började att överväga diskret, och som blev hans ålder och excellens av hans gamla år, och den äran av huvudet grå, varpå var kom, och hans mest ärlig utbildning från ett barn, eller snarare den heliga lagen gjort

och given av Gud: därför svarade han med detta, och ville dem straightways för att skicka honom till graven.

{6:24} sade för det inte anstår vår ålder, han, i något klokt att hyckla, whereby många unga personer kanske tror att Eleazar, åttio år gammal och tio, var nu borta till en främmande religion;

{6:25} och så de genom gruvan hyckleri, och önskan att leva bör lite tid och ett ögonblick längre, bli bedragen av mig, och jag får en fläck på min ålderdom, och göra det

avskyvärda.

{6:26} för men för närvarande bör jag vara levereras från bestraffningen av män: men ska jag inte fly allsmäktigt, varken levande eller döda hand.

{6:27} därför nu, manligt ändra detta liv, kommer jag förkunna mig själv en sådan som min ålder requireth,

{6:28} och lämna ett anmärkningsvärt exempel såsom vara unga

att dö villigt och modigt för ledamoten och

heliga lagar. Och när han hade sagt dessa ord, omedelbart

Han fortsatte att plåga:

{6:29} de som ledde honom förändras den goda vilja de bäre honom lite innan till hat, eftersom de foresaid tal fortsatte, som de trodde, från en desperat sinne.

{6:30} men när han var redo att dö med ränder, han stönade och sa, det är uppenbart till Herren, som har den helig kunskap, som medan jag kanske har levererats från döden uthärda jag nu öm smärtor i kroppen genom att vara

slagen: men i själen är väl nöjd att drabbas av dessa saker, eftersom jag är rädd för honom.

{6:31} och därmed mannen dog, lämnar hans död för en exempel på en ädel mod och ett minnesmärke för dygd, inte endast för unga män, utan för alla sin nation.

{7:1} det hände också att sju bröder med deras mor togs, och tvingas av king mot den lag att smaka svin är kött, och var plågade av gissel och piskor.

{7:2} men en av dem som talade först sa således vad segnat du be eller lära sig av oss? Vi är redo att dö, snarare än att överträda lagar våra fäder.

{7:3} sedan konungen, som i raseri, befallde stekpannor och så måste man heta:

{7:4} som genast värms, han befallde att skär ut tungan av honom att talade först, och att skära av den yttersta delarna av hans kropp, resten av hans bröder och hans mamma ser på.

{7:5} nu när han var således lemlästats i alla sina medlemmar,

2 Maccabees sida 682

Han befallde honom att vara ännu levande föras till elden, och att vara stekt i pannan: och eftersom ångan av pan var

för ett bra utrymme spridda, uppmanade de varandra med
mor att dö manligt, säger således

{7:6} Herren Gud ser på oss, och i sanning har
komfort i oss, som Moses i hans sång, som bevittnas till
deras ansikten, förklarade, säger, och han skall bli tröstade i
Hans tjänare.

{7:7} så när först var död efter detta nummer, de
förde den andra för att göra honom en gäckande lager: och när
de hade drog av huden på hans huvud med hår, de
frågade honom: vill du äta, innan du straffas
under varje medlem av din kropp?

{7:8} men han svarade på sitt eget språk, och sa, nej.
Därför fick han också nästa plåga i ordning, som de
tidigare gjorde.

{7:9} och när han var på den sista andetag, sade han, du gillar
en fury takest oss ur det här livet, men kungen av den
världen skall uppresa oss som har dött för hans lagar, till
evigt liv.

{7:10} efter honom var tredje gjorde en gäckande lager:
och när han var skyldig, han lagt ut tungan, och som

rätt snart, håller fram händerna manligt.

{7:11} och sa modigt, dessa hade jag från himmelen;

och för hans lagar jag föraktar dem; och från honom hoppas jag att

få dem igen.

{7:12} så att kungen och de som var med

honom, förundrade sig den unge mannens mod, för det han ingenting betraktas smärtorna.

{7:13} nu när mannen var död också, de plågas

och manglas fjärde på liknande sätt.

{7:14} så när han var redo att dö han sa alltså, det är

bra, sätts till döds av män, att leta efter hopp från Gud

höjas upp igen av honom: som för dig, du skall inte ha nr uppståndelse till liv.

{7:15} undra de också kommas med femte, och manglas

honom.

{7:16} sedan såg han till kungen, och sade: du har

makt över män, du är förgängliga, du gör vad du

vissnesjuka; men tror inte att vår nation är övergiven av Gud;

{7:17} men följ ett tag, och se hans stora makt,

hur han kommer att plåga dig och dina avkomlingar.

{7:18} efter honom tog de också sjätte, som att vara redo att dö sade, luras inte utan orsak: för vi drabbas av dessa saker för oss själva, att ha syndat mot våra Gud: därför underbara saker är gjort åt oss.

{7:19} men tror inte du, som takest i hand för att sträva mot Gud ostraffade att du skall komma undan.

{7:20} men mor var underbart framför allt och värdig ärade minne: för när hon såg hennes sju söner dräpt inom loppet av en dag, hon födde den med en frimodig, på grund av hopp om att hon hade i Herren.

{7:21} Ja, hon uppmanade varenda en av dem i sin egen språk, fylld med modiga sprit; och omrörning upp henne fruntimmersaktig tankar med en manlig mage, hon sade till dem,

{7:22} jag kan inte säga hur ni kom i min livmoder: för jag varken gav dig andedräkt eller liv, varken var det jag som bildade

medlemmarna i varje en av er;

{7:23} men utan tvekan skaparen av världen, som

bildade generationen av mannen och hittade ut i början
av alla saker, sin egen barmhärtighetens ger dig också
andedräkt och

liv igen, som ni nu betraktar inte er själva för hans
lagar skull.

{7:24} nu Antiochos, tänker sig föraktade, och
misstänka för att vara en grälsjuk tal, medan de yngsta
var ännu vid liv, inte bara uppmana honom genom ord, men
också

försäkrade honom med eder, att han skulle göra honom både
en rik

och en lycklig man, om han skulle vända från lagarna av hans
fäder. och att också han skulle ta honom för sin vän, och
lita på honom med frågor.

{7:25} men när den unge mannen skulle inte i något fall
hörsamma

till honom och kungen kallade sin mor, och uppmanade henne
att

hon skulle avråda den unge mannen att rädda sitt liv.

{7:26} och när han hade uppmanade henne med många ord,
Hon lovade att hon skulle råda sin son.

{7:27} men hon böjer sig mot honom, skrattar den

grym tyrann att håna, talade på hennes land språket på detta sätt. O min son, förbarma mig som bare dig nio månader i mitt sköte, och gav dig sådan tre år, och närde dig och förde dig till denna ålder, och uthärdat oroa av utbildning.

{7:28} jag bönfäller dig, min son, titta på himlen och jorden och allt som finns däri, och överväga att Gud gjort dem om saker som var inte; och så var mänskligheten gjort jämväl.

{7:29} fruktar inte denna plågoande, men, att vara värdig thy bröder, ta din död som jag kan få dig igen i barmhärtighet med dina bröder.

{7:30} whiles hon talade ännu dessa ord, den ung man sa, vem vänta ni för? Jag kommer inte att lyda den kungens befallning: men jag kommer lyda bud lagen som gavs till våra fäder genom Mose.

{7:31} och du, som har varit författare till alla rackartyg mot hebréerna, skall inte undgå Guds händer.

{7:32} för vi lida för våra synder.

{7:33} och även levande Herren vara arg på oss en

lite medan för våra tuktan och korrigerings, skall men han bli ett igen med sina tjänare.

{7:34} men du, O gudlösa människa, och av alla andra mest Wicked, inte lyftas upp utan orsak, och inte heller uppblåst med osäkra förhoppningar, lyfta upp din hand mot tjänare

Gud:

{7:35} för du inte har ännu undgått dom

Allsmäktige Gud, som ser alla saker.

{7:36} för våra bröder, som nu har lidit en kort smärta, döda under Guds förbund evigt liv: men

Sidan 683 2 Maccabees

du, genom Guds, dom skall ta emot bara straff för din stolthet.

{7:37} men jag, som mina bröder, erbjuda upp min kropp och liv för lagar våra fäder, bönfäller Gud att han skulle snabbt vara barmhärtig mot vår nation; och att du genom plågor och plågor må bekänna, att han ensam är Gud;

{7:38} och det i mig och mina bröder vrede den

Allsmäktige, som är rättvist förde vid vår nation, kan upphöra.

{7:39} än kungen ' som i raseri, räckte honom värre än alla andra, och tog det sorgligt att han hånades.

{7:40} så här mannen dog obefläckad, och sätta sitt hela förtroende

i Herren.

{7:41} sist av alla efter söner mor dog.

{7:42} låt detta vara nog nu att ha talat om avgudadyrkande högtiderna och extrema tortyren.

{8:1} då Judas Mackabaios, och de som var med honom, gick hemlighet in i städerna, och kallade deras kinsfolks tillsammans, och tog dem alla som fortsatte i den Judarnas religion, och monterades cirka sex tusen män.

{8:2} och de kallade på Herren, som han skulle se på folk var som trampats ned av alla; och också synd templet vanhelgat ogudaktiga män;

{8:3} och att han skulle ha medkänsla vid staden, öm utplånats, och redo att göras även med marken;

och höra blodet som ropade till honom,

{8:4} och minns ogudaktiga slakt av ofarliga

spädbarn och de hädelser som begåtts mot hans namn.

och att han skulle förkunna sitt hat mot de ogudaktiga.

{8:5} nu när Maccabeus hade sitt företag om honom, han kunde inte vara motstod av hedningarna: för vrede Herren förvandlades till barmhärtighet.

{8:6} därför han kom vid sängen och bränts upp städer och städer, och hamnade i händerna på mest rymligt platser, och övervann och sätta flykten ingen litet antal hans fiender.

{8:7} men speciellt utnyttjade han natten för sådana invigt försök, så att frukten av hans helighet spreds var där.

{8:8} så när Philip såg att mannen ökade med lite och lite, och att saker blomstrade med honom fortfarande mer och

Mer, skrev han till Ptolemeus, guvernören i Celosyria och Phenice, ge mer stöd till kungens angelägenheter.

{8:9} sedan välja genast Nicanor son

Patroklos, en av hans speciella vänner, sände han honom med nr

färre än tjugo tusen av alla nationer under honom, root ut en hel generation av judarna. och med honom han

gick också Gorgias en kapten, som i fråga om kriget hade stor erfarenhet.

{8:10} så Nicanor åtog sig att tjäna så mycket pengar av fångenskap judarna, som bör täcka hyllningen av två tusen talanger, som kungen var att betala till romarna.

{8:11} Han skickas därför omedelbart till städerna vid kusten, proklamera en försäljning av fångenskap judarna, och lovande att de borde ha åttio och tio organ för en talang, inte förväntar sig den hämnd som var att Följ honom från den Allsmäktige guden.

{8:12} nu när ordet koms åt Judas av Nicanor närmaste, och han hade förmedlas till dem som var med honom som armén var till hands,

{8:13} de som var rädda och misstrodde rättvisa Gud, flydde och förmedlat sig bort.

{8:14} andra sålde allt som de hade lämnat, och därjämte bönföll Herren att leverera dem, såldes av de ogudaktiga Nicanor innan de träffades tillsammans:

{8:15} och om inte för sin egen skull, ännu för den förbund som han hade gjort med sina fäder, och för sin Helige

och härliga namns skull, som de kallades.

{8:16} så Mackabaios kallade sina män tillsammans åt den antal av sex tusen, och uppmanade dem att inte vara drabbade med terror av fienden, och inte heller att frukta stort mångfald av hedningarna, som kom felaktigt mot dem; men att bekämpa manligt,

{8:17} och ställa inför deras ögon skadan som de orättvist hade gjort till den heliga platsen, och grymma hantering

i staden, varav de gjort ett hån, och även den ta bort av regeringen i deras förfäder:

{8:18} för de, sade han, lita på sina vapen och djärvhet; men vårt förtroende är i allsmäktigt som vid en Beck kan kasta ner både dem som kommer mot oss, och även hela världen.

{8:19} dessutom han berättade dem vad hjälper deras förfäder hade funnit, och hur de levererades, När under Sennacherib ett hundra åttio och fem tusen som omkom.

{8:20} och han berättade för dem om den strid som de hade i

Babylon med galaterna, hur de kom men åtta tusen i alla i verksamheten, med fyra tusen Makedonier, och att makedonierna att vara villrådiga, de åtta tusen förstörde ett hundra och tjugo tusen på grund av den hjälp som de hade från himlen, och så fick en stor booty.

{8:21} således när han hade gjort dem fet med dessa ord och redo att dö för lagen och landet, han uppdelad sin armé i fyra delar;

{8:22} och förenade med sig sina egna bröder, ledare för varje band, wit Simon, Joseph och Jonathan, ge varje en femton hundra män.

{8:23} utnämndes han Eleazar att läsa den heliga boken: och när han hade gett dem detta motto, hjälp av Gud; själv leder det första bandet,

{8:24} och med hjälp av den Allsmäktige de dräpte ovan nio tusen av sina fiender, och sårade och lemlästade det mesta av Nicanors värd, och så lägga alla flykten;

{8:25} och tog deras pengar som kom att köpa dem, och eftersträvade dem långt: men saknar tid återvände de:

2 Maccabees sida 684

{8:26} för det var dagen före Sabbaten, och

Därför skulle de inte längre fullfölja dem.

{8:27} så när de hade samlats deras rustning,

och bortskämda sina fiender, de sysselsatt sig om

Sabbaten, ger beröm och tack vare den

Herren, som hade bevarat dem åt den dagen, som var den

början av barmhärtighet destillera dem.

{8:28} och efter Sabbaten, när de hade gett en del av

bytet till den stympade, och änkor och föräldralösa barn, den

rester de fördelas mellan sig själva och deras tjänare.

{8:29} när detta var gjort, och de hade gjort en

gemensam bön, de bönföll barmhärtig Herre att

förenas med hans tjänare för evigt.

{8:30} vidare av dem som var med Timotheus och

Bacchides, som kämpade mot dem, de dräpte ovan

tjugo tusen och mycket enkelt fick hög och stark innehar,

och fördelat sig många förstör mer, och gjort

den stympade, föräldralösa barn, änkor, ja och äldre också, lika

i bytet med sig själva.

{8:31} och när de hade samlat deras rustning tillsammans, lade de dem alla noggrant i praktiskt platser och kvarlevan av bytet de förde till Jerusalem.

{8:32} de dräpte också Philarches, den onda personen, Vem var med Timotheus och hade irriterat judarna många sätt.

{8:33} vidare vid den tidpunkt då de höll högtiden för segern i deras land de brända Callisthenes, som hade satte eld på den heliga gates, som hade flytt in i ett litet hus; och så fick han en belöning meet för sin ondska.

{8:34} när det gäller det mest onådig Nicanor, som hade tog tusen köpmän att köpa judarna,

{8:35} var han genom hjälp av Herren förde ned av dem, varav han gjorde minst konto; och att skjuta upp hans härliga kläder, och urladdning hans företag, han kom som en förrymda tjänare genom midland till Antiochia att ha mycket stor vanära, för att hans värd förstördes.

{8:36} således han, som tog honom att göra bra att den

Romarna deras tribute med hjälp av fångar i Jerusalem, berättade

utomlands, att judarna hade Gud att kämpa för dem, och därför de inte kunde skada, eftersom de följde den lagar som han gav dem.

{9:1} om den tiden kom Antiochos med vanära sig av landet av Persien

{9:2} för han hade in staden som kallas Persepolis, och gick omkring att råna templet, och att hålla staden; varefter multituden driften att försvara sig med deras vapen som sätter dem flykten; och så det hände, som Antiochos att sätta för flyg av invånarna återvände med skam.

{9:3} nu när han kom till Ecbatane, Nyheter fördes honom vad som hade hänt Nicanor och Timotheus.

{9:4} sedan svullnad med ilska. han trodde att hämnas på judarna gjort smäleken till honom av dem som gjorde honom fly. Därför befallde han hans chariotman till köra utan uppehåll, och sända resan, den dom Gud nu efter honom. För han hade talat

stolt i detta slag, som han skulle komma till Jerusalem och gör en gemensam begrava platsen av judarna.

{9:5} men the Herren den Allsmäktige, den Gud av Isreal, smote honom med en obotlig och osynlig Pest: eller så fort han hade talat dessa ord, en smärta i tarmarna som var remediless kom över honom, och öm plågor i inre delar;

{9:6} och det mest rättvist: för han hade plågat andra mäns tarmar med många och konstiga plågor.

{9:7} fåfängt han ingenting alls upphörde från hans skryt, men fortfarande var fylld med stolthet, andas ut eld i hans raseri

mot judarna, och befalldes att skynda resan: men det hände sig att han föll ner från sin vagn, bärs våldsamt; så att ha en öm falla, alla medlemmar av hans kroppen var mycket smärtade.

{9:8} och därmed han att lite afore trodde han kanske kommandot vågor av havet, (så stolt var han bortom den tillstånd av manen) och väga de höga bergen en balans, var nu kasta på marken och transporteras i en

horselitter, undervisning fram åt alla manifest makt
Gud.

{9:9} så att maskarna steg upp ut ur kroppen av detta
ogudaktig man, och whiles han bodde i sorg och smärta, hans
köttet föll bort och orenhet av hans lukt var förödande
till alla hans armé.

{9:10} och mannen, som trodde lite innan han kunde
nå till stjärnorna i himlen, ingen människa kunde uthärda att
bära
för hans outhärdlig stank.

{9:11} här därför att plågas, han började att lämna
hans stolthet och komma till kunskap om sig själv
av Gud, sin smärta ökar varje ögonblick gissel.

{9:12} och när han själv inte kunde följa sin egen
lukt, han sade dessa ord, det är meet att vara betvingar till
Gud, och att en man som är dödlig bör stolt inte tror
av sig själv om han var Gud.

{9:13} detta ogudaktiga person lovade också till Herren,
som nu inte mer skulle förbarma mig över honom, säger
således

{9:14} att den heliga staden (den som han skulle i

hast lägga den även med marken, och att göra det en gemensamma buryingplace,) han skulle ställa på liberty: {9:15} och som vidrör de judarna, som han hade dömt inte värt så mycket att begravas, men att vara kastar ut med sina barn att slukas av höns och vilda djur, han skulle göra dem alla jämlikar till medborgarna i Aten: {9:16} och det heliga templet, som innan han hade bortskämda, han vill Garnera med ansenlig gåvor och återställa alla Helige fartyg med många fler, och ur hans egna inkomster täcka de avgifter som hör till offren: {9:17} Ja, och att han också skulle bli en jude själv, gå igenom hela världen som beboddes och förklara Guds kraft. {9:18} men allt detta skulle hans smärtor inte upphöra: för den bara dom av Gud var komma över honom: därför

Sidan 685 2 Maccabees

förtvivilade av sin hälsa, skrev han till judarna brevet tecknas, som innehåller i form av en bön, efter Detta sätt:

{9:19} Antiochos, kungen och landshövdingen, att bra judarna

hans medborgare wisheth mycket glädje, hälsa och välstånd:
{9:20} om ni och era barn hoppfull, och dina frågor
vara till din belåtenhet, jag ger mycket bra tack vare Gud,
att ha min förhoppning i himlen.

{9:21} som för mig, jag var svag, annars skulle jag ha
mindes vänligt din heder och goda vilja återvända ut
i Persien, och tagna med en allvarlig sjukdom, trodde jag
det nödvändigt att vård för gemensamma säkerheten för alla:
{9:22} inte misstrott min hälsa, men har stora förhoppningar
fly denna sjukdom.

{9:23} men med tanke på att även min far, vilken tid
Han ledde en armé in i kickländerna. utses en
efterträdare,

{9:24} till slutet som, om någon sak föll ut i motsats till
förväntan, eller om någon tidings fördes som var
grov, de av marken, att känna till vilka staten var
vänster, skulle inte vara orolig:

{9:25} igen, med tanke på hur att furstarna som är
gränsryttare och grannar åt mitt rike vänta
möjligheter, och räknar vad skall vara händelsen. Jag har

utsett min son Antiochos kungen, som jag ofta begått och beröm åt många av er, när jag gick upp till den hög provinser; som jag har skrivit som följer:
{9:26} därför jag ber och ber dig komma ihåg den fördelar som jag har gjort er generellt, och i speciella, och att varje människa blir fortfarande trogen mot mig och min son.

{9:27} för jag är övertygad att han förstå mitt sinne förmånligt och nådigt ger till dina önskemål.

{9:28} således mördare och hädare som drabbats mest allvarligt, som han bönföll andra män, så dog han en eländiga döden i ett konstigt land i bergen.

{9:29} och Philip, som togs upp med honom, bärs bort hans kropp, som också fruktade son Antiochos gick i Egypten till Ptolemeus Filometor.

{10:1} nu Mackabaios och hans företag, Herren vägleda dem, återhämtade templet och staden:

{10:2} men de altaren som hedningarna hade byggt i den öppna street och också kapellen, de drog.

{10:3} och med renade templet de gjorde en annan

altaret och slående stenar de tog eld ur dem, och erbjöd ett offer efter två år, och anges rökelse, och belysning och skådebrödet.

{10:4} när det var gjort, de föll platt ner, och bönföll Herren så att de kan komma längre in i sådan problem; men om de syndat mer mot honom, att han själv vill tukta dem med barmhärtighet, och att de kan inte levereras till den hädiska och barbariska nationer.

{10:5} nu vid samma dag som främlingar vanhelgat templet, på samma dag det var rengjord igen, även fem och tjugonde dagen i samma månad vilket är Casleu.

{10:6} och de höll åtta dagar med glädje, som i Lövhuddohögtiden de, att komma ihåg att inte länge innan de hade hållit Lövhuddohögtiden de, när som de vandrade i bergen och hålor som djur.

{10:7} därför de kala grenarna och rättvis grenar, och Palms också, och sjöng psalmer till honom som hade gett dem bra framgång i rensningen hans plats.

{10:8} de ordinerade också av en gemensam stadga och dekret, att varje år dessa dagar bör hållas av den hela nationen av judarna.

{10:9} och detta var i slutet av Antiochos, kallas Epifanes.

{10:10} nu kommer vi förklara agerar av Antiochos Eupator, som var son till denna ogudaktig man, samla kort calamitiesna av krig.

{10:11} så när han hade kommit till kronan, satte han en Lysias över angelägenheter av hans rike, och utnämnde honom till hans

Chief guvernör i Celosyria och Phenice.

{10:12} för Ptolemeus, som kallades Macron, välja snarare att göra rättvisa till judarna för fel som hade gjorts till dem och försökt att fortsätta fred med dem.

{10:13} varefter anklagas för kungens vänner innan Eupator, och kallas förrädare på varje ord eftersom han hade lämnat Cypern, som Filometor hade begått till honom, och avgick till Antiochos Epifanes, och ser att han

var ingen ärade plats, han var så modfälld, att han förgiftade sig och dog.

{10:14} men när Gorgias var guvernör i lastrummen, han inhyrda soldater, och näring krig ständigt med judarna:

{10:15} och therewithall den Idumeans, att ha fått i deras händer innehar de mest rymligt, höll judarna ockuperat, och ta emot de som var förvisad från Jerusalem, de gick om att vårda krig.

{10:16} då de som var med Maccabeus gjorda bön och bönföll Gud att han skulle vara deras Helper; och så de sprang med våld vid stark lastrum av Idumeans,

{10:17} och attackera dem starkt, de vann den innehar, och höll alla som kämpat på väggen, och dräpte alla som föll i deras händer, och dödade inte mindre än tjugo tusen.

{10:18} och eftersom vissa, som var inte mindre än nio tusen, var flydde tillsammans in två mycket starka slott, att ha alla möjliga saker praktiskt att upprätthålla belägringen, {10:19} Maccabeus lämnade Simon och Joseph och Zaccheus

också, och dem som var med honom, som var tillräckligt för att belägra dem, och avgick själv till dem platser som

Mer behövde hans hjälp.

{10:20} nu de som var med Simon, leds med

begär och åtrå, övertalades för pengar genom vissa av

2 Maccabees sida 686

de som var i slottet och tog sjuttio tusen

drachms, och låt några av dem fly.

{10:21} men när det blev berättat Maccabeus vad var gjort,

Han sammankallade regulatorerna av folket, och anklagade

de män, som de hade sålt sina bröder för pengar, och

ställa in sina fiender att kämpa mot dem.

{10:22} så han dräpte dem som hittades förrädare, och

genast tog de två slotten.

{10:23} och med bra framgång med sina vapen i alla

saker som han tog i hand, han dräpte i de två innehar mer än

tjugo tusen.

{10:24} nu Timotheios, som judarna hade övervinna

tidigare, när han hade samlat en stor mängd utländska

krafter, och hästar ur Asien inte några, kom som om han

skulle ta judendomen genom vapenmakt.

{10:25} men när han närmade, de som var med

Mackabaios vände sig att be till Gud, och

stänkte jorden över deras huvuden och omgjordade sina höfter med

säckväv,

{10:26} och föll ner vid foten av altaret, och

bönföll honom att vara barmhärtig mot dem, och att vara fiende till

deras fiender, och en motståndare till sina motståndare, så det lag förkunnar.

{10:27} så efter bönen de tog sina vapen, och

gick på längre från staden: och när de drog nära till

deras fiender, de höll själva.

{10:28} nu solen som nyligen stigit, de gick båda

tillsammans; å ena sidan att ha tillsammans med deras dygd deras

fristad också åt Herren ett löfte av deras framgång och

seger: andra sidan att göra deras råde ledare för sin kamp

{10:29} men när striden vaxade stark, föreföll

till fiender från himlen fem comely män vid

hästar, ledde med träs av guld, och två av dem judarna,
{10:30} tog Maccabeus vardera sidan salens dem och omfattas
honom på varje sida vapen, och höll honom säker, men skott
pilar och blixtrar mot fiender: så att vara
ihop med blindhet, och full av problem, de var
dödade.

{10:31} och det blev dräpta av fotfolk tjugo tusen
och fem hundra och sex hundra ryttare.

{10:32} när det gäller Timotheios själv, han flydde in i en mycket
stark stadga, kallas Gawra, där Chereas var guvernör.

{10:33} men de som var med Maccabeus belägrade
mot fästningen modigt fyra dagar.

{10:34} och de som var inom, lita till styrka
av förlägga, hädade storligen, och yttrade wicked
ord.

{10:35} ändå på den femte dagen tidigt tjugo
unga män Maccabeus' Company, inflammerad med ilska
på grund av hädelser, misshandlade väggen manly, och
med en hård mod dödat träffade alla som de därjämte.

{10:36} andra jämväl stigande efter dem, medan de

var pysslade med dem som var inom, brända tornen,
och tända bränder brändes hädare som är vid liv; och andra
bröt öppna portar, och, som fick resten av den
armén, tog staden,

{10:37} och dödade Timotheios, som var gömde sig i en viss
grop, och hans bror, Chereas med Apollophanes.

{10:38} När detta var gjort, de prisade Herren med
Psaltaren och thanksgiving, som hade gjort så stora ting för
Israel, och gett dem seger.

{11:1} inte långt efter, Lysias kungens beskyddare och
kusin, som också lyckades angelägenheter, tog öm missnöje
för de saker som var gjort.

{11:2} och när han hade samlat cirka fourscore
tusen med alla ryttarna, han kom mot judarna,
tänker att göra staden en boning för hedningarna,

{11:3} och göra en vinst på templet, den andra
kapell av hedningarna, och att ange det höga prästadömet till
salu

varje år:

{11:4} inte alls med tanke på Guds makt men svälld

upp med hans tio tusentals fotfolk och hans tusentals ryttare och hans åttio elefanter.

{11:5} så han kom till Judeen, och närmade Bethsura, som var en stark stad, men långt från Jerusalem fem stadier, och han belägrade öm det:.

{11:6} nu när de som var med Maccabeus hört att han belägrade lastrummen, de och alla människor med klagan och tårar bönföll Herren att han skulle sända en god ängel att leverera Israel.

{11:7} sedan Mackabaios själv först och främst tog vapen, förmanade de andra att de skulle kunna själva tillsammans med honom för att hjälpa sina bröder: så de gick fram tillsammans med ett villigt sinne.

{11:8} och som de var i Jerusalem, syntes före dem på hästryggen en i vita kläder, skakar hans rustning av guld.

{11:9} sedan de hyllade den Barmhärtige Gud alla tillsammans, och tog hjärta, så att de inte var redo bara till kämpa med män, men med mest grymma bestar, och Pierce

genom väggar av järn.

{11:10} således de marscherade framåt i deras rustningar, att ha en hjälpare från himlen: för Herren var barmhärtig till dem

{11:11} och ger en kostnad på deras fiender som lejon, dräpte de elva tusen fotfolk och sexton hundra ryttare, och sätta alla andra flykten.

{11:12} många av dem också att vara sårad flydde naken; och Lysias själv flydde bort skamligt, och så rymt.

{11:13} som, som han var en man av förståelse, casting med själv vilken förlust som han hade haft, och med tanke på att den

Hebreerbrevet kunde inte övervinnas, eftersom den Allsmäktige guden

hjälp dem, skickade han till dem:

{11:14} och övertalade dem att gå med på alla rimliga villkor, och lovade att han skulle övertala kungen

Sidan 687 2 Maccabees

att han måste behov vara en vän till dem.

{11:15} sedan Mackabaios samtyckt till allt som Lysias

önskas, att vara försiktig för det gemensamma goda; och som helst

Mackabaios skrev till Lysias om judarna, kungen beviljats det.

{11:16} för det fanns brev skrivna till judarna från

Lysias härom: Lysias för folket av judarna

sendeth hälsning:

{11:17} John och Absolom, som sändes från dig,

levererade mig framställningen prenumererar, och gjort begäran för

utförandet av innehållet i detta.

{11:18} var vad saker någon därför träffas för att

rapporterade till kungen, jag har förklarat dem, och han har beviljats så mycket som kan vara.

{11:19} och om då ni håller er lojala mot den

staten, hädanefter också jag strävar efter att vara ett medel för din

Bra.

{11:20} men av de uppgifter som jag har givit beställa både till dessa och andra som kom från mig, till kommunen med du.

{11:21} fare ni väl. Hundra och åtta och 40
år, fyra och tjugonde dagen i månaden Dioscorinthius.

{11:22} nu kungens brev innehöll dessa ord:

Kung Antiochus till hans broder Lysias sendeth hälsning:

{11:23} eftersom vår Fader är översatt till gudarna, vår
kommer är, att de som finns i vår värld lever tyst, som varje
man får delta på sina egna frågor.

{11:24} förstår vi också att judarna inte skulle
samtycker till vår Fader, för att föras till beställnings-av
Hedningarna, men hade hellre hålla deras eget sätt att
bor: för de som orsakar de kräver av oss, att vi
ska lida dem att leva efter sina egna lagar.

{11:25} därför vårt sinne är, att denna nation skall vara i
resten, och vi har bestämt att återställa dem deras tempel,
att de kan leva enligt seder deras
förfäder.

{11:26} skall du göra väl därför för att skicka till dem,
och ge dem fred, som när de är certifierade av vår
sinne, och de har bra komfort, någonsin gå glatt
om sina egna angelägenheter.

{11:27} och skrivelsen av kungen till nationen den
Judarna var efter detta sätt: kung Antiochus sendeth
hälsning till rådet, och resten av judarna:

{11:28} om ni klara sig bra, har vi vår önskan; Vi är också i
god hälsa.

{11:29} Menelaos förkunnat för oss, att din önskan var
att återvända hem, och att följa ditt eget företag:

{11:30} därför de som avreser skall ha säkra
beteende tills den trettionde dagen av Xanthicus med säkerhet.

{11:31} och judarna skall använda sin egen typ av kött
och lagar, som förr; och ingen av dem alla möjliga sätt
skall bli antastad för saker okunnigt gjort.

{11:32} har jag skickat även Menelaios, som han kan trösta
du.

{11:33} fare ni väl. I de hundra fyrtio och åttonde
år, och den femtonde dagen i månaden Xanthicus.

{11:34} romarna också skickas till dem ett brev
som innehåller dessa ord: Quintus Memmius och Titus
Manlius, ambassadörer av Romansen, skicka hälsning till
folk judarna.

{11:35} som helst Lysias kungens kusin har beviljats, är därmed vi också mycket nöjd.

{11:36} men röra sådant som han bedöms vara hänvisat till konungen, efter ni har upplyst därav, skicka en genast, att vi kan förklara eftersom det är bekvämt för dig: för vi kommer nu till Antiokia.

{11:37} därför skicka några med hastighet, att vi kan vet vad ditt sinne.

{11:38} farväl. Detta hundra och åtta och 40 år, den femtonde dagen i månaden Xanthicus.

{12:1} när dessa förbund har gjorts, Lysias gick till kungen, och judarna var om sin djurhållning.

{12:2} men av governours på flera orter, Timotheus och Apollonios son till Genneus, även Hieronymus och Demofon, och bredvid dem Nicanor de guvernör i Cypern, skulle inte lida dem att vara tyst och leva i fred.

{12:3} männen i Joppa gjorde också en sådana ogudaktiga handling:

de bad de judar som bodde bland dem att gå med deras

fruar och barn i båtarna som de hade förberett,
som om de hade tänkt dem ingen skada.

{12:4} som accepterat av det enligt gemensamt
dekret av staden, som önskan att leva i fred, och
misstänka ingenting: men när de hade gått ut till de
djup, drunknade de inte mindre än två hundra av dem.

{12:5} när Judas hört talas om denna grymhet som gjort mot
hans

landsmän, befallde han dem som var med honom till
gör dem redo.

{12:6} och anropande Gud rättfärdig domaren, han
kom mot dessa mördare av hans bröder, och brände den
tillflyktsorten nattetid, och båtarna på eld, och de som flydde
dit dräpte han.

{12:7} och när staden var käften, gick han
bakåt, som om han skulle återvända för att utrota alla dem av
den
staden av Joppa.

{12:8} men när han hörde att Jamnites var sinnade
att göra på liknande sätt för judarna som bodde bland dem,

{12:9} han kom på Jamnites även nattetid, och

brand på haven och marinen, så att ljuset från elden sågs i Jerusalem tvåhundrafyrtio furlongs off.

{12:10} nu när de var borta därifrån nio furlongs i deras resa mot Timotheios, ingen färre än fem tusen män på fot och fem hundra ryttare av de Arabians satt på honom.

2 Maccabees sida 688

{12:11} varefter det var en mycket häftig strid; Men Judas' sida med hjälp av Gud fick segern; så att den Nomades av Arabien, övervinns, bönföll Judas för fred, lovande både att ge honom boskap, och till njutning honom annars.

{12:12} då Judas, funderar faktiskt att de skulle vara lönsamma i många saker, beviljas dem fred: varefter de skakade hand, och så de begav sig till sina tält.

{12:13} gick han också om för att göra en bro till en viss stark staden, som var inhägnat om med väggar, och bebos av människor i olika länder. och namnet på det var Caspis.

{12:14} men de som var inom det sätta sådant förtroende den

styrkan i väggar och tillhandahållande av proviant, att de uppförde sig oförskämt mot dem som var med Judas, räcke och hädar och uttala ord som var inte att talas.

{12:15} därför Judas med hans företag, uppmana den fantastiska Sagan om världen, som utan baggar eller motorer i

kriget kastade ner Jeriko i tiden av Joshua, gav en våldsamma överfall mot väggarna,

{12:16} och tog staden av Guds vilja, och gjort avskyvärda slakter, så att en sjön två furlongs

bred nära angränsande aprästadömet, fylls hela, sågs Kör med blod.

{12:17} sedan avvek de från därifrån sju hundra

och femtio furlongs och kom till Characa för judarna som kallas Tubieni.

{12:18} men när det gäller Timotheios, de hittade honom inte i den

platser: för innan han hade iväg någon sak, han avvek

därifrån, efter att ha lämnat en mycket stark garnison i en viss håll.

{12:19} howbeit Dositheus och Sosipater, som var av Maccabeus' kaptener, gick ut och dräpte dem som Timotheus hade lämnat i fästningen, över tio tusen män.

{12:20} och Mackabaios varierade hans armé av band, och sätta dem över banden, och gick mot Timotheios, som hade om honom ett hundra och tjugo tusen män av fot, och två tusen och fem hundra ryttare.

{12:21} nu när Timotheus hade kunskap om Judas' kommer, skickade han kvinnorna, barn och andra bagage till en fästning som heter Carnion: för staden var hårt att belägra och orolig att komma till, på grund av den aporten av alla ställen.

{12:22} men när Judas hans första band kom i sikte, de fiender, att vara slagna med rädsla och terror genom den visas av honom som seeth alla saker, flydde amain, en kör in i detta sätt, ett annat sätt, så som de var ofta ont av sina egna män, och sårade med punkterna i sina egna svärd.

{12:23} Judas var också mycket allvar att fullfölja dem, döda de onda skojsarear, varav han dräpte cirka trettio

tusen män.

{12:24} Dessutom Timotheus själv föll i händerna

Dositheus och Sosipater, vilka han bönföll med mycket hantverk att låta honom gå med sitt liv, eftersom han hade många av de

Judarnas föräldrar och bröder i några av dem, som, om de satte honom till döden, inte bör betraktas.

{12:25} så när han hade försäkrat dem med många ord att han skulle återställa dem utan att såra, enligt den avtal, de lät honom gå för lagring av sina bröder.

{12:26} sedan Mackabaios tågade ut till Carnion, och till templet för Atargatis, och det han dräpte fem och tjugo tusen personer.

{12:27} och efter han hade satte till flyg och förstörde dem, Judas bort värden mot Ephron, en stark stad, vari Lysias boning, och en stor skara av dykare nationer, och de starka unga män höll väggarna, och försvarade dem mäktigt: vari också var stora avsättning av motorer och dart.

{12:28} men när Judas och hans företag hade uppmanat

Allsmäktige Gud, som med sin makt bryter styrka hans fiender, de vann staden och dräpte tjugo och fem tusen av dem som inom,

{12:29} därifrån de begav sig till Scythopolis, som lieth sex hundra furlongs från Jerusalem,

{12:30} men när judar som bodde där hade vittnat som Scythopolitans behandlat kärleksfullt dem, och bönföll dem vänligt i tiden av deras motgångar;

{12:31} de gav dem tack, som önskar att de ska vänliga fortfarande dem: och så de kom till Jerusalem, den högtiden för de veckor som närmar sig.

{12:32} och efter högtiden kallas Pingst, de gick fram mot Gorgias guvernören i Idumeen,

{12:33} som kom ut med tre tusen män av fot och fyra hundra ryttare.

{12:34} och det hände att i deras kämpar tillsammans en få av judarna hade dräpts.

{12:35} på vilken gången Dositheus, en av Bacenor's företaget, som var på hästryggen, och en stark man, var fortfarande vid Gorgias, och tar tag i hans päls drog honom av

kraft; och när han skulle ha tagit som förbannade mannen vid liv,

en ryttare av Thracia kommer på honom smote hans Axel, så att Gorgias flydde åt Marisa.

{12:36} nu när de som var med Gorgias hade kämpade länge, och var trötta, Judas kallas på Herren, att han skulle förkunna sig deras hjälpare och ledare för slaget.

{12:37} och med att han började på sitt eget språk, och sjungs psalmer med hög röst, och rusar omedvetet på Gorgias' män, han satte dem flykten.

{12:38} så Judas samlades hans värd, och kom in i staden av Odollam, och när den sjunde dagen kom, de renade själva, som seden var, och höll Sabbaten det samma ställe.

{12:39} och på den dagen efter, som bruket hade varit, Judas och hans företag kom för att ta upp kropparna av dem som dräptes, och att begrava dem med deras fränder i deras pappornas gravar.

Sida 689 2 Maccabees

{12:40} nu under rockera av var och en som blev slaktad de hittade saker helgad åt avgudar Jamnites, som är förbjudet judarna av lagen. Då varje människa såg att detta var orsaken varför de dräptes.

{12:41} alla män därför lovsjunga Herren, rättfärdige Domaren, som hade öppnat de saker som var gömde,

{12:42} Betook sig åt bön, och bönföll

honom som synden begåtts kanske helt sättas ut i hågkomst. Förutom, det ädla Judas uppmanade folket att hålla sig från synd, forsomuch som de såg innan deras ögon de saker som hände för de synder som hade dräpts.

{12:43} och när han hade gjort en insamling i hela

företaget att summan av två tusen drachms av silver,

Han skickade det till Jerusalem för att erbjuda en synd erbjuder, gör däri

mycket väl och ärligt talat, att han var medveten om den uppståndelsen:

{12:44} för om han inte hade hoppats att de som hade dräpts bör ha stigit igen, det hade varit överflödigt och fåfängt att

be för döda.

{12:45} och också i att han uppfattade att det fanns bra förmån som lade upp för dem som dog gudfruktiga, det var en helig och

bra tanke. Varpå han gjorde en försoning för den döda, som de kan levereras från synden.

{13:1} i de hundra fyrtio och nionde året det berättades Judas, som Antiochos Eupator kom med en stor driver in i Judeen,

{13:2} och med honom Lysias hans beskyddare, och härskaren av hans

frågor, att ha någon av dem en Grecian makt fotfolk, ett hundra och tio tusen, och ryttarna fem tusen och tre hundra och elefanter två och tjugo och tre hundra vagnar beväpnad med krokar.

{13:3} Menelaos anslöt också själv med dem och med Bra förställning uppmuntrade Antiochos, inte för den skyddsåtgärder i landet, men eftersom han trodde att ha gjorts guvernör.

{13:4} men kungen av kungar flyttade Antiochos sinne mot detta ogudaktiga stackare, och Lysias informerade kungen

att denna mannen var orsaken till alla Bus, så att konungen befallde att föra honom till Berea och satte honom till döden, som sätten är på denna plats.

{13:5} nu fanns på denna plats ett torn av femtio alnar hög, full av aska, och det hade en runda instrument som på varje sida hängde ned i askan.

{13:6} och den som fördömdes av helgerån, eller hade begått någon annan grov brottslighet, det gjorde alla män Stack honom till döden.

{13:7} sådan en död hände det att ogudaktiga människan att dö,

inte ha så mycket som begravning i jorden; och att de flesta rättvist:

{13:8} för eftersom han hade begått många synder om altaret, vars eld och aska var heliga, fick han hans död i aska.

{13:9} nu kungen kom med en barbarisk och högdragen sinne att göra värre till judarna, än hade gjorts i hans fars tid.

{13:10} som saker när Judas uppfattas, han

befalldes mängden att åkalla Herren natten och dag, att om någonsin vid någon annan tidpunkt, han skulle nu också hjälpa

dem, vara vid den punkt att sättas från deras lag, från deras land, och från det heliga templet:

{13:11} och att han inte skulle drabbas av folket, som hade även nu varit men lite utvilad, vara i underkastelse till hädiska nationerna.

{13:12} så när de hade alla gjort detta tillsammans, och bönföll barmhärtig Herren med gråt och fasta, och liggande på marken tre dagar lång, Judas, att ha uppmanade dem, befallde de bör vara i beredskap.

{13:13} och Judas, att vara isär med äldsterna, fastställas, innan kungens värd bör träda i Judeen, och få staden, att gå åstad och prova frågan i kampen av den hjälp av Herren.

{13:14} så när han hade begått alla till skaparen av världen, och uppmanade sina soldater att kämpa manligt, även döden, för lagar, templet, staden, landet, och samväldet, han slog läger av Modin:

{13:15} och efter att ha gett ledordet för dem som var om honom, seger är av Gud; med mest valiant och val unga män gick han i kungens tält av natten och dräpte i lägret cirka fyra tusen män, och högste av elefanterna, med alla som var på honom.

{13:16} och till sist de fyllda lägret med rädsla och tumult och avgick med god framgång.

{13:17} Detta gjordes i avbrottet av dagen, eftersom skydd av Herren hjälpte honom.

{13:18} nu när kungen hade tagit en smak av den manlighet av judarna, han gick om att ta lastrum av politik,

{13:19} och marscherade mot Bethsura, vilket var en stark håll av judarna: men han sattes flykten, misslyckades, och förlorade hans män:

{13:20} för Judas hade förmedlas till dem som var i det sådana saker som var nödvändiga.

{13:21} men Rhodocus, som var judarnas värd, avslöjas hemligheter till fiender; Därför var han uppsökt, och när de hade fått honom, satte de honom

fängelse.

{13:22} kungen behandlas med dem i Bethsum den andra gången, gav hans hand, tog deras 's, avvek, kämpade med Judas, övervanns;

{13:23} hörde att Filippus, som var kvar över angelägenheter i Antiochia, var desperat böjd, förbryllat, intreated den Judar, läggs upp sig själv, och bekräftar att alla lika villkor, överens med dem, och erbjöd offer, hedrade de templet, och vänligt behandlas för det

{13:24} och accepteras väl av Mackabaios, gjorde honom huvudsakliga guvernör från Ptolemas åt Gerrerhenians;

{13:25} kom till Ptolemas: människorna där var bedrövad

2 Maccabees sida 690

för förbunden; för de stormade, eftersom de skulle göra sina förbund ogiltiga:

{13:26} Lysias gick upp till dom sätet, sade som mycket som kunde vara i försvar av orsaken, övertalade, pacificerade, gjorde dem väl påverkade, återvände till Antiochia. Således gick att vidröra kungens ankomst och avresa.

{14:1} efter tre år var Judas meddelade, att

Demetrios son Seleukos, ha angetts av tillflyktsorten av Tripolis med stor makt och marinen, {14:2} hade tagit landet, och dödade Antiochos, och Lysias hans beskyddare.

{14:3} nu en Alkimos, som hade varit överstepräst, och hade skändat själv uppsåtligen i tider av deras mingel med hedningarna, att se att han ingalunda kunde rädda själv, inte heller har någon mer tillgång till det heliga altaret, {14:4} kom till kungen Demetrios i de hundra och en och femtionde år, presentera honom en krona av guld, och en Palm, och även på grenar som användes högtidligt i templet: och så den dagen han höll sin frid.

{14:5} fåfängt att ha fått möjlighet att ytterligare hans dåraktiga enterprize och sätts i biträde av Demetrius, och frågade hur judarna stod drabbade, och vad de avsedda, svarade han aprästadömet:

{14:6} de av judarna som han kallade assideierna, vars kapten är Judas Mackabaios, ger näring åt krig och är upproriska, och kommer inte låta resten vara i fred.

{14:7} därför jag, berövas Mina förfäder

ära, jag menar det höga prästadömet är nu kommit hit:

{14:8} första, sannerligen för oskrymtad vård jag har saker som hänför sig till kungen. och för det andra, även för att jag har för avsikt

goda av mina egna landsmän: för alla vår nation är i

inga små elände genom den utan att hanteringen dem aforersaid.

{14:9} därför, O konung, ser vet alla dessa

saker, vara försiktig för landet, och vår nation, som är tryckte på varje sida, enligt nåd att du

lätt shewest till alla.

{14:10} så länge som Judas lever, det är inte möjligt att staten bör vara tyst.

{14:11} detta talades inte förr av honom, men andra av kungens vänner, sätts uppsåtligt mot Judas, gjorde Mer rökelse Demetrios.

{14:12} och genast ringer Nicanor, som hade varit mästare på elefanterna, och att göra honom till guvernör Judeen, sände han honom ut,

{14:13} befalldes honom att dräpa Judas och scatter dem som var med honom, och att göra översteprästen Alkimos av stora tempel.

{14:14} sedan hedningarna, som hade flytt ur Judeen från Judas, kom till Nicanor av flockar, tänkande skadan och olyckor ot judarna för att vara deras välbefinnande.

{14:15} nu när judarna hörde av Nicanors kommande, och att hedniska stod emot dem, de kastade jorden på deras huvuden, och gjorde bön till honom som hade etablerade sitt folk för alltid, och som alltid helpeth hans del med manifestation av hans närvaro.

{14:16} så på budordet av kaptenen de bort straightways därifrån och kom nära till dem på stan i Dessau.

{14:17} nu Simon, Judas' bror, hade gick slaget med Nicanor, men var något ovana genom den plötsliga tystnad av hans fiender.

{14:18} ändå Nicanor, utfrågning av manlighet av dem som var med Judas och lockelse som de fick kämpa för sitt land, vågade prova inte frågan

med svärd.

{14:19} Därför sände han Poseidonios och Theodotus, och Mattathias, att sluta fred.

{14:20} så när de hade tagit lång advisement därom, och kaptenen hade gjort många bekant med dessa, och det visade sig att de var alla ett sinne, de samtyckt till förbunden,

{14:21} och utsett en dag att träffas i av sig: när dagen kom och avföring sattes för någon av dem,

{14:22} Judas placeras beväpnade män redo i praktiskt platser, så att vissa förräderi plötsligt bör utövas av fiender: så de gjorde en fredlig konferens.

{14:23} nu Nicanor boning i Jerusalem, och gjorde ingen ont, men skickade iväg de människor som kom flockas till honom.

{14:24} och han vill inte gärna ha Judas ur hans sikte: för han älskar mannen från hans hjärta

{14:25} han bad honom också att ta en hustru, och att avla barn: så han gifte sig med, var tyst, och tog del av detta liv.

{14:26} men Alkimos, uppfatta den kärlek som var vardera sidan salens dem, och med tanke på förbund som var gjort, kom till Demetrios och berättade för honom att Nicanor var

inte väl påverkas mot staten. för det hade han ordinerade Judas, en förrädare mot hans rike, att vara kungens efterträdare.

{14:27} sedan den kung som i raseri och provocerade med anklagelserna om de mest ogudaktig man, skrev till Nicanor, betecknar att han var mycket missnöjd med förbunden, och befallde honom att han ska skicka Maccabeus fånge i alla hast till Antiochia.

{14:28} när detta kom till Nicanor utfrågning, var han Mycket ihop i sig själv, och tog det allvarligt att han bör göra ogiltig artiklarna som var överenskomna, den människa som är i inget fel.

{14:29} men eftersom det inte fanns någon att hantera mot den kung, han såg sin tid att utföra denna sak av politik.

{14:30} trots när Maccabeus såg som

Nicanor började vara småaktigt till honom, och att han bönföll honom mer ungefär än han var brukar, uppfatta att sådana

sura beteende kom inte av bra, han samlade ihop inte en några av hans män, och återtog självt från Nicanor.

{14:31} men den andra, att veta att han var särskilt

Sidan 691 2 Maccabees

förhindras av Judas' politik, kom in i stort och heliga templet, och befallde prästerna, som erbjöd sina vanliga uppoffringar, att leverera honom mannen.

{14:32} och när de bekräftar att de inte kunde berätta där mannen var som han sökte,

{14:33} han sträckte ut högra handen mot den

templet, och gjorde en ed på detta sätt: om ni inte

befria mig Judas som fånge, jag kommer att lägga detta Guds tempel

även med marken, och jag kommer att bryta ned altaret, och uppföra ett anmärkningsvärda tempel åt Bacchus.

{14:34} efter dessa ord han avvek. Då prästerna

lyfte upp sina händer mot himlen och bönföll honom som

var någonsin en försvarare av deras nation, säger på detta sätt.

{14:35} du, Herre av alla saker, som har behov av

ingenting, wast glädjande att templet i din boning

bör vara bland oss:

{14:36} därför nu, O heliga herre av alla helighet, hålla kammaren någonsin obefläckad, som nyligen var rengöras, och stoppa varje orättfärdiga mun.

{14:37} nu anklagades det åt Nicanor en Razis, en av äldsterna i Jerusalem, en älskare av hans landsmän, och en man med mycket bra betänkande, som för hans vänlighet var kallas en fader av judarna.

{14:38} för i tidigare tider, när de inte blandades sig med hedningarna, han hade anklagats för Judendomen, och gjorde djärvt kunna hans kropp och liv med alla vehemency för religionen av judarna.

{14:39} så Nicanor, villiga att förklara hatet att han Bare till judarna, skickade över fem hundra män i krig till ta honom:

{14:40} för han trodde att genom att ta honom att göra judarna mycket ont.

{14:41} nu när många skulle ha tagit den tornet, och våldsamt sönderdelat i ytterdörren, och bade

att brand bör föras till bränna den, han är redo att vara vidtas på varje sida föll på hans svärd;

{14:42} väljer hellre att dö manligt, än för att komma i händerna på de ogudaktiga, missbrukas på annat sätt än beseemed hans adlig:

{14:43} men saknade hans stroke genom haste, den mångfald också rusar inom dörrarna, han sprang frimodigt upp till väggen, och kastade sig ner manligt bland de tjockaste av dem.

{14:44} men de snabbt att ge tillbaka, och ett utrymme att vara gjort, föll han ner in mitt i en ogiltig plats.

{14:45} dock fanns ännu andedräkt inom honom, att vara inflammerad med ilska, han steg upp; och även om hans

blodet forsade ut som sprutar vatten och hans sår var grov misshandel, men han sprang genom mitt i trängseln; och stående på en brant klippa,

{14:46} när hans blod var nu helt borta, han plockade ut hans inre, och tar dem i båda händerna, han kasta dem på trängseln, och ringer på Herren av

liv och ande återställa honom dem igen, han således dog.

{15:1} men Nicanor, höra att Judas och hans företag

var i stark platser om Samaria, lösas utan

någon fara att ställa in dem på sabbatsdagen.

{15:2} ändå judarna som var tvungna att gå

med honom sade, O förstöra inte så grymt och barbariskt, men

ge ära till den dagen, som han, som ser alla saker, har

hedrade med helighet framför alla andra dagar.

{15:3} sedan den mest onådig stackare krävde, om

Det fanns en Mighty man i himlen, som hade befallt den

sabbatsdagen ska hållas.

{15:4} och när de sa, det finns i himmelen en levande

Herre, och mäktiga, som befallde den sjunde dagen vara

förvaras:

{15:5} då sa den andra, och jag också mäktiga vid

jorden, och jag befäller att ta vapen, och att göra kungens

verksamhet. Ändå fick han inte för att ha sin onda vilja gjort.

{15:6} så Nicanor i överstiger stolthet och högmod

fast besluten att ställa in en publick monument av hans seger

över

Judas och dem som var med honom.

{15:7} men Mackabaios hade någonsin till förtroende som den Herren skulle hjälpa honom:

{15:8} Därför uppmanade han sitt folk att inte frukta den kommer hedningarnas mot dem, men att komma ihåg den hjälp som i gamlatider de hade fått från himlen, och nu till räknar segern och stöd, vilket bör komma dem från allsmäktigt.

{15:9} och så tröstande dem ur lagen och den profeter, och därjämte att sätta dem i åtanke av striderna som de vann afore, han gjorde dem gladare.

{15:10} och när han hade rört upp sina sinnen, han gav dem deras laddning, undervisning dem therewithall lögn hedningarna, och brott mot eder.

{15:11} således han beväpnad varenda en av dem, inte så mycket

med försvar av sköldar och spjut, som med bekväma och bra ord: och bredvid det, han berättade en dröm värdig för att döma, som om det hade varit så faktiskt, vilket inte gjorde en lite jubla dem.

{15:12} och detta var hans vision: att Onias, som hade varit överstepräst, en dygdig och en god människa, reverend i konversation, mild i skick, väl talat också, och utövas från ett barn på alla punkter av dygd, håller upp hans händer bad för hela kroppen av judarna.

{15:13} detta gjort, i som sätt det dök upp en man med gråa hår, och överstiger härliga, som var av en underbar och utmärkta majestät.

{15:14} sedan Onias svarade, sade: Detta är en älskare av bröderna, som skall mycket för folket, och för den Helig stad, nämligen Guds profet Jeremias.

{15:15} whereupon Jeremias håller fram sin högra hand gav till Judas ett svärd av guld, och att ge det talade således

{15:16} ta denna heliga svärd, en gåva från Gud, med den som du skall såret motståndarna.

{15:17} således tröstas väl av ord

2 Maccabees sida 692

Judas, som var mycket bra, och kunna röra dem upp till tapperhet, och uppmuntra de unga männen, hjärtan de bestäms inte för att slå läger, men modigt att ställa vid

dem, och manligt att pröva ärendet av konflikter, eftersom de staden och helgedomen och templet var i fara.

{15:18} för den vård som de tog för sina fruar, och sina barn, sina bröder och folk, var i minst konto med dem: men den största och främsta rädslan var för den heliga tempel.

{15:19} också de som fanns i staden tog inte minst vård, att vara oroliga för konflikten utomlands.

{15:20} och nu, när alla tittade vad bör den rättegång och fiender var redan kommit nära, och armén sattes i matrisen och djuren bekvämt placerade, och de Ryttarna i vingar,

{15:21} Maccabeus ser kommandet av många, och dykare förberedelserna pansar, och om häftighet i de bestar, sträckte ut händerna mot himlen, och kallas på Herren som worketh underverk, att veta att segern kommer inte av vapen, men även som det synes bra att honom, han giver det sådana som är värdig:

{15:22} därför i hans bön sade han efter detta sätt;

O Herre, du skicka din ängel i tiden av Ezekias

kung av Judeen, och dräpa i mottagande av Sennacherib en hundra åttio och fem tusen:

{15:23} därför nu också, O Herre himmelens, skicka ett god ängel framför oss för en rädsla och fruktan för dem.

{15:24} och genom kanske av din arm låt dem vara drabbade med terror, som kommit mot ditt heliga folk till häda. Och han avslutade thus.

{15:25} sedan Nicanor och de som var med honom kom framåt med trumpeter och låtar.

{15:26} men Judas och hans företag stött på den fiender med åkallan och bön.

{15:27} så att slåss med sina händer, och bad Gud med sina hjärtan, dräpte de inte mindre än trettio och femtusen män: för genom uppkomsten av Gud de var kraftigt jublade.

{15:28} nu när slaget var klar, återvänder igen med glädje visste de att Nicanor låg död i sin sele.

{15:29} då de gjorde en stor shout och ett buller, prisa allsmäktigt på sitt eget språk.

{15:30} och Judas, som var någonsin främsta försvarare av

medborgarna både i kropp och själ och som fortsatte hans älska mot sina landsmän hela sitt liv, befallde att Strike off Nicanors huvud, och hans hand med hans axel, och föra dem till Jerusalem.

{15:31} så när han var där, och kallade dem av hans nation tillsammans, och prästerna framför altaret, skickade han för dem som var i tornet,

{15:32} och visade dem vile Nicanors huvud, och den hand som hädare, som med stolta skryter han hade sträckte ut mot det heliga templet av allsmäktigt.

{15:33} och när han hade klippt ut tungan för att ogudaktiga Nicanor, han befallde att de skulle ge det av bitar åt höns, och hänga upp belöningen för hans Madness innan templet.

{15:34} så varje man berömde mot himlen den härliga Herre, säger, välsignad vare han som har hållit sin egen Placera obefläckad.

{15:35}, som han hängde också Nicanors huvud på tornet ett tydligt och uppenbart tecken åt alla hjälp av Herren.

{15:36} och de ordinerade alla med ett gemensamt dekret i

inget fall att låta dagen passera utan högtidlighet, men till
fira den trettionde dagen av tolfte månaden, som i den
Syriska tungan kallas Adar, dagen innan Mardocheus'
dag.

{15:37} således gick det med Nicanor: och från den tiden
fram hade hebréerna staden i deras makt. Och kommer här
Jag gör ett slut.

{15:38} och om jag har gjort väl, och som är passande i
berättelse, det är det som jag önskade: men om spensligt och
småaktigt,

Det är det som jag kunde nå fram till.

{15:39} för som det är sårande att dricka vin eller vatten ensam;
och som vin blandat med vatten är trevlig, och gläds åt
smak: trots detta tal fint inramad gläds öron
dem att läsa berättelsen. Och här skall vara ett slut

APOKRYFERNA

2ND MACKABÉERNA TILL KING JAMES BIBLE 1611

